

Rabbi Hershel Schachter
24 Bennett Avenue
New York, New York 10033
(212) 795-0630

הרה"צ רב' שכטר
ראש ישיבה וראש כולל
ישיבת רבינו יצחק אלחנן

מנהג הנחת פרחים רות ואקדמות

ציו"ט של שבועות זכר למעמד ה"ס [שהי' שמה עשז ופרחים, כדכתיב גם הלאן והצקר אל ירעו וגו'] נהגו להשים פרחים בציהכנ"ס מסביב לצימה, כי קוראים מן התורה מע"ג צימה, זכר לקבלת התורה, שנמסרה מע"ג ההר, וציהמ"ד (מזואר באחרונים) שכולו מיוחד ללמוד תורה, א"צ צימה לקרה"ת, כי כל שטח ציהמ"ד חשיב כע"ג ההר, ושמים הפרחים מסביב לציהמ"ד. [ובחיי"א (כלל קל"א סעי' י"ג) הביא שהגר"א ביטל המנהג, כמוצא במשנ"צ סי' תל"ד ס"ק י.] אבל לשטוח עשזים בציהמ"ג, אף שכן נזכר ברמ"א (לסי' תל"ד ס"ג) וצמג"א שמה, פרט זה לא נזכר לא בהגהות מנהגים ולא במהרי"ל, וכמדומה לי שכעת הרבה לא נהגו כן, ורק כמו שזת ושאר יו"ט מטעם כבוד ועונג ושמחה, ואף שכעת בשעת המגפה מתפללים בציהמ"ג, אין הציהמ"ג נחשב כע"ג ההר, ואין בזה משום זכר למעשה"ס.

ומסתברא שמנהג קריאת מגילת רות היינו דוקא בצבור, ואין חיוב מטעם מנהג לקרוא כשאין שמה מנין, ופשיטא דאי' ליכא, אבל אף היחיד הקורא מתוך הקלף נראה פשוט שאין לו לצרף.

וגם לומר הפיוט אקדמות, ע"פ פשוטו רק הונהג לאומרו בצבור, ונר' פשוט שאין חיוב מטעם מנהג לאומרו ביחידות, אבל נר' שגם כאן אי' ליכא, דאין זה תפילה שנאמר שאין מלאכי השרת מכירים בלשון ארמית, אלא זה שירה וזמרה, כפיוט קה רבון עלם שמומרים בשבת, שנהגו לאומרו אפילו בלי עשרה.

צבי שכטר
כ"ו אייר תש"פ